noget lignende som Skodsborg, kun noget mere storslaaet. Vi sejlede straks derfra, og forbavset vil Du vist blive, naar Du hører, at jeg sov til næste Morgen Kl. 4½. I Stettin var vi før 5, men vi maatte vente længe, førend vi fik Lov til at gaa fra Borde, vort Tøj skulde jo efterses af Toldvæsenet. Det gik meget let. Et Bybud kørte mit Tøj til Stationen, og min Kuffert gik med som Rejsegods. I Berlin var jeg Kl. 11. Der tog en Drager mit Tøj og skaffede mig en Droske, saa alt det gik saa meget let. Da jeg kom til Pigehjemmet, var alt optaget, og jeg maa sige, det var ogsaa noget andet, end hvad jeg havde tænkt, der var fint og flot, men det kostede 65 Mark mdl., det havde jeg jo ikke en Gang Raad til. Fru Piper beklagede meget, at der var optaget og gav mig Anvisning paa et Pensionat, jeg kunde bo i, saa længe til der blev Plads. Kusken kørte saa derhen, men da jeg saa ham standse udenfor et fint Hus i en af Hovedgaderne, blev jeg forskrækket, dog gik jeg ind i Huset for at spørge mig for; men jeg ringede slet ikke paa, thi jeg kunde godt sammenligne det med et af Københavns fineste Pensionater, og saa passede det jo ikke for mig. Jeg tog da Fru Amsings Seddel frem igen og lod Kusken køre til Missionshotellet. Jeg kendte jo godt Københavns Missionshotel og antog dette for noget lignende. Hvor forfærdet blev jeg da ikke, da Kusken standsede ved et Hotel, der langt overgik baade Fru Pipers Hjem og det fine Pensionat, jeg var flygtet fra. Her kunde jeg desværre ikke flygte, thi aldrig saa snart var Kusken standset, før jeg blev overfaldet af tre Mandfolk, alle med Guldtresse om Hatten. De smækkede Vogndøren op, rev min Kuffert fra mig og tog, hvad andet Tøj jeg havde. Jeg opgav naturligvis straks al Modstand, betalte Kusken for 3 Ture, hvilket blev 2½ Mark; saa lod jeg mig saa roligt som et Lam føre op i Hotellet. En voldsom bred Trappe med Tæppe paa og Potteplanter langs Væggene. I første Etage blev jeg modtaget af en sortklædt Dame, der rask som var jeg en indfødt, tiltalte mig paa tysk; da jeg gjorde hende opmærksom paa, at jeg talte daarlig tysk, spurgte hun lige saa rask, om jeg da talte fransk. Jeg maatte da tilstaa, at jeg kun talte dansk, og beriget med hendes Medlidenhed gik jeg med Tjeneren til anden Etage, hvor jeg fik et Værelse anvist. Straks da jeg kom ind, slog den Tanke mig: hvor her vil blive dyrt at bo, dyrere end Fru Pipers Hjem og Pensionatet tilsammen. Jeg havde ogsaa Grund til at tænke det, for det første var her fine Nøddetræs Møbler, Tæppe paa hele Gulvet, rød Plydses Sofa og Vinduet vist 4 Alen højt; trykkede man paa en Knap, blev Stuen oplyst med elektrisk Lys; Vandtøjet saa stort, at jeg godt kunde staa paa Hovedet deri. Den kjoleklædte Tjener gjorde mig opmærksom paa forskellige Smaa-